

**DDR — Der Staat der Jugend (NDR — stát mládeže)**

**Zpráva Úřadu pro otázky mládeže při radě ministrů NDR o uskutečnění zákona o mládeži**

Berlin, Státní nakladatelství NDR 1973, 111 s.

Kniha byla vydána u příležitosti jubilejního X. světového festivalu mládeže a studentstva v Berlíně 1973. Jde o publikaci účelovou, jejímž úkolem je informovat veřejnost o společenském postavení mládeže v NDR a poukázat zejména na progresivní změny, jichž bylo dosaženo v oblasti života mládeže NDR za posledních dvacet let. Brožura je rozdělena do 11 kapitol včetně úvodu a závěru. V úvodu se podává přehled o základních právech mládeže uzákoněných v ústavě (např. právo na práci, plná odměna za stejný výkon apod.). Závěr sestává ze seznamu zákonů a usnesení vládních orgánů týkajících se mládeže, které mají podstatný význam pro uskutečňování socialistické mládežnické politiky. Ostatních devět kapitol se zabývá různými problémy výmí okruhy společenského života mládeže.

První kapitola s názvem *Mládež a socialismus* pojednává o aktivním začlenění mládeže do socialistické společnosti. Při osvojování znalostí marxismu-leninismu pomáhají mladým lidem masové komunikační prostředky, učitelé a vychovatelé, rodiče, vedoucí závodů, starší dělníci-revolucionáři. K hlubšímu poznání marxisticko-leninských myšlenek přispívají značně i soutěže rozšířené především mezi studenty. Práce mládeže se soustřeďuje do zájmových kroužků a pracovních brigád, mládež se aktivně podílí na plnění úkolů vytyčených VIII. sjezdem SED<sup>1</sup> a 9. zasedáním parlamentu FDJ.<sup>2</sup>

Druhá kapitola *Mládež a socialistická demokracie* seznamuje s účastí mládeže na řízení státu a hospodářství. (Mládež v NDR může být volena do místních zastupitelstev již od osmnácti let.) Téměř 20 % poslanců (tj. 41 000 mladých lidí) ve stáří od osmnácti do třiceti let působí v nejdůležitějších orgánech socialistické státní moci. Na pomoc mladým poslancům se uskutečňují různé akce, jako např. Dny mladých poslanců. Mládež se také aktivně zapojuje do socialistické soutěže všech pracujících k řešení národohospodářských úkolů. Na vykonávání státní moci se podílí FDJ svou frakcí v Lidové sněmovně a prostřednictvím tisíců poslanců v místních zastupitelstvech. Ve velkém měřítku se mládež zúčastnila diskuse o národohospodářském plánu na rok 1972/1973. V závěru diskuse při-

jala mládež mnoho důležitých konkrétních úkolů národohospodářského plánu za své a zavázala se je zodpovědně splnit.

Třetí kapitola s názvem *Vysoké výkony pro blaho národa* podává přehled o šíři činnosti mládeže ve všech oblastech národního hospodářství. Svým elánem, ideovým bohatstvím a tvůrčími silami zaujímá mládež jedno z prvních míst v plnění národohospodářského plánu na rok 1973. Plnění ekonomických úkolů zajišťuje formou mládežnických brigád, akcí „Jugendobjekte“, formou každoročně uskutečňovaných Veletrhů mistrů zítřka, kontrolních hlídek FDJ apod.

Důležitou oblastí života mládeže je výchova a vzdělání. Tímto tématem se zabývá čtvrtá kapitola. Nejvýznamnějším úspěchem socialistické společnosti je uzákonění práva na vzdělání. Jeho základem je zákon o jednotném socialistickém systému vzdělání, počínaje předškolní výchovou v mateřských školách, přes vysokoškolské studium a konče možnostmi dalšího zvyšování kvalifikace pracujících. Vzdělání je bezplatné a je uzákoněna povinná desetiletá školní docházka.

*Nová sociální opatření pro mládež*, jak zní i název další kapitoly, jsou také jedním ze znaků demokratické politiky NDR. Jde především o sociální opatření pro mladá manželství, studenty a učně, stejně tak jako pro mladé matky. Velký význam přičítá stát též soustavnému zlepšování učebních a životních podmínek školní mládeže.

Značný význam se přikládá i kulturnímu životu mládeže. Proto také v kapitole *Vysoká kulturní úroveň* je této problematice věnována značná pozornost. Charakteristické pro kulturní život mládeže NDR jsou i vzrůstající požadavky na vlastní aktivní kulturní a uměleckou činnost. K všestrannému rozvoji kulturních snah dochází i na venkově za spolupráce s vedením obcí a zemědělských družstev. Zvýšenou aktivitu v oblasti kultury bylo možno sledovat právě v době příprav X. světového festivalu.

V usneseních zasedání SED, vládních orgánů i FDJ je pamatováno i na všestranný tělesný rozvoj mládeže. To nám dokazují kapitoly *Sport — životní potřeba* a *Rekreace a turistika*. Důkazem toho, že sport v NDR je státními orgány značně podporován, jsou i úspěchy na Letních olympijských hrách v roce 1972. Také právo na rekreaci je pro mládež NDR zajištěno. Ročně se během prázdnin vystřídá v pionýrských táborech a rekreačních zařízeních více než 800 000 školáků, studentů a mladých dělníků. Také turistika je na úze-

<sup>1</sup> SED — Sozialistische Einheitspartei Deutschlands — Jednotná socialistická strana Německa.

<sup>2</sup> FDJ — Freie Deutsche Jugend — Svobodná německá mládež.

mí NDR značně oblíbená, a to nejen domácí. Jak kluby, tak i jednotlivci cestují do dalších, především socialistických zemí. Na základě vlastních poznatků o životě sousedních států se pak rozvíjí i silnější přátelství mezi mládeží NDR a ostatních zemí.

Jedním z nejdůležitějších úkolů vetyčených VIII. sjezdem SED, je další prohlubování spolupráce vládních orgánů s vedením FDJ. Tomuto tématu je věnována kapitola *Pomocníci a přátelé mládeže*. Zákonem o mládeži NDR ze 4. května 1964 zajišťuje socialistický stát jednotné uskutečňování socialistické mládežnické politiky ve všech oblastech společenského života. Úkoly realizace této politiky jsou zakotveny také v závěrech VIII. sjezdu SED. Na přípravě těchto úloh měla velký podíl také Ústřední rada FDJ. Důležitým nástrojem k uskutečňování politiky mládeže jsou každoročně vypisované Plány požadavků mládeže. Na návrh 9. zasedání parlamentu FDJ se uskutečnila v dubnu a květnu 1972 akce Masová kontrola Zákonu o mládeži, která proběhla ve spolupráci FDJ s FDGB<sup>3</sup> a státními orgány.

Informativní publikace je doplněna grafy a obrazovými přílohami, jimiž je však poněkud snížena přehlednost textu.

Brožura opravdu dobře splňuje svůj informativní účel, protože podává mnohostranný obraz života mládeže NDR.

J. Polcová, J. Vágnerová

### Falšivý prorok (Falešní proroci)

Moskva. Molodaja gvardija 1973. 176 s.

„Boj mládeže a boj o mládež“ — tak zní téma předmluvy sborníku statí moskevského nakladatelství Molodaja gvardija, který sestavil B. Daňuševskij. Sborník obsahuje kritiku „falešných proroků“ západní mládeže, sociologů a filozofů typu H. Marcuse, R. Garaudyho, E. Fischera, K. Kenistona aj. Protože názory těchto západních autorů byly u nás široce popularizovány v šedesátých letech, má uvedený sborník mimořádný význam i pro naše vlastní analýzy mládeže.

Již předmluva zdůrazňuje marxisticko-leninskou zásadu neodtrhovat mládež jako sociální kategorii od třídní struktury společnosti. Mládež nežije v abstraktním světě, její společenská aktivita je determinována zájmy a činností těch tříd, k nimž mládež patří, je ovlivňována zákonitostmi třídního boje, které mají v současnosti mezinárodní charakter. V. I. Lenin považoval mládež za důležitého činitele revolučního procesu. Pracující mládež a především mladé pokolení dělnické třídy je strategickou rezervou mezinárodního komunistického a dělnického hnutí. Proto otázka ideové a politické orientace dorůstající generace je i otázkou společenského pokroku, otázku budoucnosti společenského zřízení všech zemí světa.

Antagonistické světové soustavy stojí v principiálním protikladu v uspokojování základ-

ních potřeb mladé generace. Poslední léta se vyznačují nevidaným rozmachem politické aktivity mládeže kapitalistického světa, bojující proti ekonomickému útlaku a politickému bezpráví. Podle údajů OSN zachvátila vystoupení mládeže v roce 1969 50 zemí. Zvláštních úspěchů dosahuje mládež tam, kde se zapojuje do jednotného protimperialistického boje spolu s dělnickým a národním osvobozeneckým hnutím. Narůstání protimonopolistického, protiválečného a jiných hnutí sociálního protestu mládeže v různých zemích kapitalistického světa vyvolává vážné obavy vedoucích buržoazních politiků a ideologů. Ideologický boj o mládež nabývá proto dnes zvláštního významu.

Autoři sborníku se zabývají různými formami a směry, jimiž se dnes snaží buržoazní a revizionistická ideologie ovlivňovat mládež. Nalezneme zde především analýzu soudobého trockismu a jeho intrik vůči mládeži. Samostatná úvaha je věnována freudismu, dále křesťanskému existencialismu G. Marcela, názorům K. Kenistona, frankfurtské školy.

Zvlášť aktuální je zde podaná kritika maoismu, která přesvědčivě a na faktech ukazuje, jak maoisté ovlivňují mládež zejména v duchu antisovětlismu, jejich skupinky mládeže uskutečňují řadu provokací, které ve svém důsledku přinášejí jen škodu dělnickému hnutí a stávkovému boji.

Sborník končí kapitolami o buržoazní sovětologii a jejím překrucování dějin komсомolu v SSSR a závěrečnou studii, ukazující, že skutečnými přáteli mládeže v jejím boji proti imperialismu a vykořisťování jsou marxisticko-leninské strany. Mládež do 24 let představuje dnes přes polovinu všeho obyvatelstva naší planety, asi dvě miliardy lidí. Tvoří tedy značnou část dělnické třídy, rolnictva i inteligence. Dvacet milionů mladých lidí je dnes v kapitalistických zemích obecně do vojenských uniforem. Ve sborníku najdeme cenná odvolání na dokumenty mezinárodních porad i jednání jednotlivých komunistických a dělnických stran o mládeži. Najdeme zde i odkazy na klasiky marxismu-leninismu, fakty ze života a boje mládeže světa. V tom je uvedený sborník užitečný nejen pro propagandisty, ale pro každého, kdo chce porozumět dnešní mládeži, která se stále více stává aktivní součástí dělnického a demokratického hnutí.

Karel Bláha

### O. Suchý. Z. Svancar: Mládež a kriminalita

Praha, Melantrich 1972, 272 s.

Vzhledem k tomu, že kriminalita mládeže je vážným a bolestivým problémem moderní civilizace, a přesto objektivní popularizující, ale odborně fundovaná práce o tomto jevu v naší literatuře chyběla, rozhodli se pracovníci *Výzkumného ústavu kriminologického při Generální prokuratuře ČSSR* přístupnou formou přiblížit alespoň nejnaléhavější otázky široké veřejnosti.

<sup>3</sup> FDGB — Freier Deutscher Gewerkschaftsbund — Svaz svobodných německých odborů.

V devíti kapitolách naznačujú cestu, ktorou se mohou odborníci, ale především vychovatelé, pedagogové, kriminologové a konečkonci i sociologové dát při studiu a zejména prevenci tohoto jevu. V knize najdou i rodiče dospívající mládeže potřebnou informaci o vlivu rodiny a nejbližšího životního prostředí adolescentů.

V první kapitole rozebírají autoři příčiny kriminality, přičemž nejdříve podávají obligátní historický vývoj názorů na příčiny kriminality a některé jejich soudobé koncepce. Názorně ukazují rozdíly v příčinách kriminality v kapitalistických a socialistických státech a uvádějí celou řadu kladně působících faktorů socialistického společenského uspořádání, protože kriminalita je obecně neslučitelná s podstatou socialismu a nemá v této společnosti a jejím hodnotovém systému místo.

V dalších kapitolách popisují boj proti kriminalitě, který u nás probíhá ve dvou hlavních liniích. Jež spolu úzce souvisejí. Je to v první řadě prevence, tedy předcházení trestné činnosti, druhou linií je pak zacházení s mladistvými pachateli trestných činů a jejich náprava. Protože problém socializace a resocializace je v této oblasti nejdůležitější, věnují mu autoři také největší pozornost.

Jedinec nevyrůstá izolovaně a osamoceně, nýbrž ve společnosti, proto je nutné především zde hledat kořeny pozitivního formování mladé generace, ale i negativní vlivy, působící na vznik a růst delikvence mládeže. Na duševní vývoj dítěte působí struktura rodiny, její početnost a pokrevně příbuzenské vztahy v ní, sociální postavení rodičů, jejich morální a charakterové vlastnosti, vztahy mezi rodiči a způsob jejich manželského soužití a neméně důležité vztahy rodičů k dítěti.

Dalším činitelem v součtu sil kladně utvářejících životní zaměření osobnosti je vliv školy. Autoři podávají podrobnou deskripci práce pedagogů a hlavní popis jejich problémů, problém kázně, volného času žáků, volby povolání a poukazují i na jeden z nejožehavějších problémů — na feminizaci ve školství. Delikventní děti samy mají většinou snížený intelekt, špatný prospěch a nepravdivou docházku. Motivy krádeží jsou podle autorů většinou touha po věci a málo peněz, nedostatečná úcta k majetku, nepřátelství, nenávisť, alkoholické opojení atd.

Podrobně autoři rozebírají problém zájmové sféry a volného času mladistvých delikventů v souvislosti s kriminalitou. Narážejí zde na oblast, do níž spadá nutnost za pomoci výchovy připravit a naučit jedince volit obsah volného času; materiální příležitosti samy o sobě samozřejmě nestačí. V souhrnu je statisticky prokázána nízká úroveň zájmové sféry u delikventů, pasivní využívání volného času a sklon k pouze pasivní apercpci programů nabízených zábavními podniky a hromadnými sdělovacími prostředky. Autoři sami použili řady dotazníků s problematikou např. zájmové četby, struktury čtenářských zájmů, vztahu k učení atd. Celkové se na základě

empirických zjištění nemění názor, že fakticky projevovaná aktivita v mimopracovní zájmové sféře je v přímé souvislosti s delikvencí mládeže. Zde je pak ponechána otevřená otázka, jaké konkrétní faktory způsobují, že je stále velká část náplně volného času potenciálních delikventů utlumena.

Další kapitola je věnována problematice neméně závažné: co považují mladiství delikventi za smysl života. Při analýze problematické a vlastně nejpodstatnější otázky vztahu delikventů ke společnosti vystupuje do popředí i konkrétnější otázka, týkající se výběru volby povolání. Je zarážející, že většina odpovědí dotazovaných vyjadřuje jen povrchní postoj k životu, ke světu, ke společnosti, k druhým lidem a nakonec i k sobě samým. Uvedené příklady v každém případě nutí k zamyslení a podporují alespoň částečně tezi, že jedinec vybavený neúplným systémem hodnot a jim odpovídajících norem (nezřídka nehumánního a antisociálního obsahu) postrádá bezpečnou orientaci v životě a ve svém jednání.

Také problematika věnovaná výzkumu otázek vztahu k práci, názorů etických, politických a mravních přináší mnoho zajímavých a často překvapujících faktů.

Co s nimi a kam s nimi — je název závěrečné části, v níž autoři řeší problém angažovanosti celé naší společnosti v boji za odstranění jevu, který je stále stinnou stránkou socialistických interpersonálních vztahů. Toto téma je doplněno přehledem institucí a ústavů, které mají za úkol pečovat jak o prevenci při morálním narušení, tak také o přímé působení na výchovu delikventní mládeže.

E. Jalovecká, O. Šimková

## Faltin M., Delikvencia dětí a mladistvých

Bratislava, Slovenské pedagogické nakladatelstvo, knižnice Základné pedagogické a psychologické diela, 1972, 120 s.

Problém delikvence dětí a mladistvých se v posledních letech stává problémem celosvětovým a rostoucí podíl mladistvých na celkové kriminalitě nutí odborníky stále naléhavěji, aby se jím zabývali. Michal Faltin se ve své knize zaměřil na specifické znaky juvenilní delikvence na Slovensku po 2. světové válce, neboť i na Slovensku v „souladu“ se světovým trendem kriminalita mladistvých relativně stoupá a i zde tedy narůstá potřeba urychlené a účinné řešení problému. Zároveň se nabízí srovnání specifických rysů vývoje delikvence ve vysoce industrializovaných kapitalistických zemích a vývojem a příčinami delikvence v zemích socialistických.

Výchozím materiálem výzkumů, o něž je jádro knihy opřeno, jsou dva soubory mladistvých delikventů — jeden z r. 1948, druhý z r. 1965 — a dále kontrolní soubor nedelikventních jedinců rovněž z r. 1965. Poměrně značný časový odstup mezi oběma výzkumy — 19 let — dal autorovi možnost především statistického porovnání kvantity, ale i příznaků juvenilní delikvence v příslušných obdo-

bích, a ukázal, že příznaky ani příčiny delikvence mládeže nezůstaly stejné, že procházejí procesem změn v jisté závislosti na zásadních strukturních proměnách naší společnosti.

Pokud jde o jednotlivé části knihy, je věnována zvláštní kapitola příčinám juvenilní delikvence všeobecně, neboť v historii ani v současném stavu vědy o delikvenci mladistvých neexistovala a neexistuje jednotná a obecně akceptovaná teorie příčin delikventního chování dětí a mládeže. Autor tedy uvádí ve stručném historickém přehledu nejrozsáhlejší teorie a školy vysvětlující příčiny vzniku antisociálního chování u dětí a sám se přiklání k názoru některých současných teoretiků, že o delikventním chování jedince rozhoduje komplex faktorů biologických, psychologických a sociálních, tedy faktorů vnitřních i vnějších. Z vnějších faktorů pak působí na dítě nejsilněji vliv rodinného prostředí a vliv školy (socializační proces). Z tohoto předpokladu také vychází další členění knihy.

V další kapitole je uvedena charakteristika nejfrekvencovanějších deliktů a jsou zde rozpracovány konkrétní případy s analýzou motivace přestupku i celkových příčin a vývoje antisociálního chování delikventa.

Další kapitola je věnována rodině jako základnímu činiteli v rozvoji osobnosti dítěte. Vliv rodiny na delikventního jedince je zde zkoumán zejména z hlediska hospodářské situace rodiny a jejích příjmů, bytových poměrů, zaměstnání rodičů a různých forem disociální rodiny. Korelaci mezi delikvencí dítěte či mladistvého a rodinnými vlivy, zjištěnou při výzkumech na Slovensku, srovnává autor s výsledky, ke kterým dospěli sociologové, psychologové nebo psychiatři v jiných zemích, a uvádí specifické odlišnosti působení jednotlivých faktorů rodinného prostředí na Slovensku.

Poslední kapitola pak podává obraz o postoji delikventů ke škole, o jejich chování a prospěchu ve škole a o možnosti školy pomoci narušeným žákům adaptovat se ve společnosti. V této souvislosti formuluje autor několik uvážlivě kritických poznámek na adresu současného školství. Neomezuje se však pouze na kritiku a v závěru knihy podává kromě shrnutí poznatků svých dlouholetých výzkumů také několik konstruktivních návrhů týkajících se prevence před narušením dětí a resocializace už narušených jedinců.

Jak prevence, tak resocializace musí probíhat v procesu výchovy, a právě tam by mělo být úsilí společnosti o pokles juvenilní delikvence více zaměřeno.

Vcelku tedy jde o knihu, která pro svůj specifický, ale nikoliv jednostranný a zužující pohled znamená pozoruhodné rozšíření literatury o delikventním chování mladistvých.

Jitka Dudová

**M. Loš, Aspirace a šrodowisko** (Aspirace a prostředí).

Warszawa, PWN 1972, 300 s.

Migrace vesnické mládeže do měst, aspirace vesnické, zvláště zemědělské mládeže a možnosti jejich realizace představují poměrně častý námět prací polských sociologů. Je to logické, neboť Polsko — i se svou postupující industrializací — představuje stále evropskou zemi s vysokým podílem obyvatelstva pracujícího v zemědělství.

Také M. Lošová se ve své práci, v níž nás seznamuje s výsledky svého výzkumu, zaměřila na vesnickou mládež a její aspirace, především vzdělávací aspirace. Ve svém výzkumu se pokusila o zachycení a vyjádření vlivu sociologických a ekonomických determinantů a psychologických mechanismů formování aspirací dětí rodičů pracujících v zemědělství.

V prvních dvou kapitolách knihy nazvané *Aspirace a prostředí* autorka polemizuje s řadou různých pojetí aspirací a velice správně poukazuje na omezenost těch psychologických pojetí, která chápou aspirace pouze jako fenomén čistě individuální a nepřihlíží k tomu, že individuální aspirace jsou výsledkem souhry faktorů osobnostních a faktorů společenských. Po podrobném rozboru výzkumů aspirací vesnické mládeže realizovaných v Polsku, nás M. Lošová seznamuje s výchozími hypotézami (vycházejícími již z vícerozměrného pojetí aspirací), dále s aplikovanými technikami a zajímavě vybraným vzorkem výzkumu, který byl uskutečněn v r. 1966–67 ve třech vybraných okresech tří hlavních zemědělských oblastí Polska. V každém z těchto okresů byly vybrány 2 vesnice, v nichž byly osmiletí žáci základní školy. Protože autorka nezajímala jen dichotomie město — vesnice, ale i dichotomie „zaostalá“ a „vyspělá“ vesnice, zařadila do svého vzorku z každého okresu vždy jednu vesnici kulturně a ekonomicky vyspělou a jednu vesnici s nízkou úrovní kulturního a ekonomického rozvoje. Společnými znaky obou vesnic bylo pouze to, že to byly obce čistě zemědělské a že nebyly pod přímým vlivem blízkého města a jeho průmyslu, kultury atp. Kritérii ekonomické a kulturní „vyspělosti“ a „zaostalosti“ byly jak stupeň mechanizace zemědělské práce, dosažované výnosy, zisk zemědělců, úroveň bydlení atp., tak i charakter a frekvence kulturních činností obyvatelstva jednotlivých obcí, počet kulturních a sociálních institucí v těchto obcích fungujících.

Základní výzkumnou technikou bylo interview. Autorka, studující aspirace celkem 261 dětí (13–15letých), provedla 783 interview s rodiči, dětmi, učiteli, pracovníky místních národních výborů. Svůj zájem soustředila především na stupeň vzdělávacích aspirací dětí a potenciální migraci dětí žijících v prostředí s různou ekonomickou a kulturní úrovní. Zajímala ji nejen úroveň jednotlivých rodin, ale především vliv úrovně celé vesnice na aspirace dětí. Studovala mechanismus vymaňování

z pout „konzervativního vesnického prostředí“, mechanismus rezistence vůči společenským tlakům, nutícím děti přijímat vzorce chování a rozhodování obecně přijímané a akceptované dospělým obyvatelstvem. M. Lošová potvrdila, že současná vesnická mládež má velmi silné tendence k odchodu, či přesněji řečeno k úniku z vesnice. Jen 19,5 % zkoumaných dětí se nechtělo trvale usadit ve městě, ale volily život na vesnici. Mezi těmito dětmi převažovali chlapci, jediné či nejmladší děti soukromě hospodařících rolníků — ve skutečnosti dezignovaní pokračovatelé v práci svých otců. Rozhodnutí těchto mladých lidí zůstat na vesnici však Lošová hodnotí jako

výraz rezignace, jako výraz racionální transformace původních aspirací.

Výzkum, s jehož výsledky nás M. Lošová seznamuje, stojí na pomezí výzkumu psychologického a sociologického. Je typickým výzkumem sociálního mikroklimatu a má i typické klady a zápory výzkumů tohoto typu. Autorka si všímá různých aspektů sociálního života vesnické rodiny, provádí velice podrobný, někdy se zdá že až téměř samoučelný rozbor jejích jednotlivých stránek, pokouší se o typologii rodinné výchovy, avšak mnohdy, uzavřena téměř hermeticky do své mikroanalýzy, ztrácí spojení s „vnějším“ světem, s globální společností. *Eliška Freiová*

Milan Kyselý, Plánovanie sociálneho rozvoja podnikov v ČSSR

#### STÚDIE

Rychtařík, K.: Metodologie a věda

Dimitrov D.: Zákon premeny práce a fluktuácia

Faltan L.: Vplyv lokalizácie priemyslu na formovanie sídelnej siete Slovenska v období budovania socializmu

#### ZO SOCIOLOGICKÝCH VÝSKUMOV

Šarišský M.: K problematike adaptácie absolventov stredných a vysokých škôl vo VSŽ Košice

Bakša J.: K uplatňovaniu absolventiek VŠP v Nitre v poľnohospodárskej praxi

#### ZO SOCIOLOGICKÉHO ŽIVOTA

Sociologický časopis v ZSSR

II. celoštátna konferencia podnikových sociológov (B. Woleková)

Využitie sociológie a sociálnej psychológie v spoločenskej praxi (L. Macháček)

Mezinárodní symposium o výzkumu mládeže v BLR (V. Němec)

#### RECENZIE

Politika ako objekt sociologického výskumu (V. Chaloupka)

Robotnícka trieda a inteligencia v období vedeckotechnickej revolúcie (A. Martausová)

Formovanie a podstata systémového prístupu (S. Szomolányi)

Struktura spoločenského vedomí (J. Vlácil)

#### ANOTÁCIE

---

SOCIOLOGICKÝ ČASOPIS. Vydáva Ústav pro filosofii a sociologii ČSAV, Jilská 1, 110 00, Praha 1, telefon 249-391, v ACADEMII, nakladatelství Československé akademie věd, Vo-dičkova 40, 112 29 Praha 1. — Objednávky a předplatné přijímá PNS, administrace odborného tisku, tř. Obránců míru 2, 656 07 Brno. Lze také objednat u každého poštovního úřadu nebo doručovatele. — Vychází šestkrát ročně. Cena jednotlivého sešitu Kčs 10,—, roční předplatné Kčs 60,—. — Objednávky ze socialistických zemí vyřizuje ARTIA, Ve Smečkách 30, 111 27 Praha 1. — Tiskne Státní tiskárna, n. p., závod 4, Sámova 12, 101 46 Praha 10. — Rukopis tohoto čísla odevzdán do tiskárny v lednu 1975. Číslo vyšlo v dubnu 1975.

Sole agents for all western countries with the exception of the German Federal Republic and West Berlin JOHN BENJAMINS B. V., Amsteldijk 44, Amsterdam (Z.), Holland, Orders from the G. F. R. and West Berlin should be sent to Kubon & Sagner, P. O. Box 68, 8000 München 34 or to any other subscription agency in the G. F. R. Annual subscription: Vol. 11, 1975 (6 issues) Dutch Glds. 50,40.—

© ACADEMIA, Praha 1975.